

OP JACHT NAAR VOORMALIGE KROONJUWELEN.

Victor A.C. Remouchamps, Luitenant kolonel der Artillerie (b.d.) en

Charlef Brantz, Kolonel der Infanterie (HNV-b.d.)

8 juli 2020.

Inleiding

Het Oude Continent heeft de afgelopen jaren veel stormen het hoofd moeten bieden en sommige van die stormen dreigen het Westen de kop te kosten. Politiek en media zijn druk bezig om propaganda te voeren voor verschillende ontwrichtende ontwikkelingen en bewegingen: ontwapening, welvaartsdeling, milieureligie, arbeidsmigratie, antiterreuroorlogen, olieconflict, kernwapenconflicten (Iran, Noord-Korea), omvolking, energietransitie, rassenenemancipatie, rassenzuivering, schulderkenning, wegkrassen van tradities en opstuwen van het gekleurde ras. De 'kleine man' in Moskou bekijkt die passeerbewegingen met glimmende pretogen en constateert tevreden dat politiek-correcte politici en liberale media hartstochtelijk de westerse samenlevingen in de geest van miljardairs als Soros en Gates naar de bestaansafgrond duwen.

Im Osten nichts neues

In Moskou hebben ze intussen niet stilgezeten. Poetin heeft zijn machtspositie enorm versterkt met een wet die in april werd aangenomen en op 1 juli in werking is getreden. Zijn tentakels kunnen nu in alle geledingen van de Russische samenleving toeslaan. Buiten Rusland heeft hij zijn positie in het Midden Oosten kunnen consolideren en hij probeert ook in het noorden van Afrika zijn greep te versterken. Dat proces verloopt voorspoedig, net als de Chinese invloedsuitbreiding, omdat het Westen druk bezig is talloze (binnen)brandjes te blussen en hem bij die activiteiten geen strobreed in de weg legt. In de USA heeft Trump zijn eigen problemen die hem wellicht een tweede termijn kunnen kosten en de Democraten doen ten koste van de welvaart en het welzijn van de doorsnee Amerikaanse staatsburger er alles aan om die tweede Trump-termijn te verhinderen. En Europa? Dat schuifelt groggy geslagen door het demagogische gezever van blindgangers in Brussel, Berlijn en Parijs langzaam naar de afgrond.

“De Russische Federatie is het product van duizend jaar geschiedenis die onze voorvaderen aan ons hebben doorgegeven en die zal worden veilig gesteld”. Die gevleugelde woorden sprak Poetin op 12 juni tijdens een interview bij de zendgemachtigde *Rossvia*, een door Moskou gecontroleerd televisiestation. Hij benadrukte ook dat de cohesie van de Russische federatie verbonden is met *“het geloof in God”* en *“de Russische taal”*. In het achterliggende decennium is

herhaaldelijk gebleken dat juist die Russische taal als hefboom wordt gebruikt om regio's open te breken, waar etnische entiteiten die het Russisch als voertaal hebben, naar eigen zeggen, zwaar onderdrukt worden. Het is oude koek en dus geen verrassing meer, dat de pijlen opnieuw gericht worden op de buurlanden waar het volume Russisch-sprekenden die hoopvol naar Moskou turen, een respectabele omvang heeft gekregen¹.

Het is in Rusland grondwettelijk vastgelegd dat een inwoner van een van de Baltische landen, die het Russisch machtig is, moeiteloos een Russisch paspoort kan krijgen. Poetin onderstreepte in het eerder genoemde interview dat de staten die zich na de implosie van de Sovjet Unie hebben afgescheiden van Moskou, de morele verplichting hebben om die Russisch-sprekende entiteiten de vrijheid te geven zich weer onder de beschermende paraplu van Moskou te scharen. Een onverholven dreigement. In een artikel in *the National Interest* (een periodiek, gecontroleerd door een Poetin-aanhanger) dat de Sovjet Unie in de Tweede Wereldoorlog als onderwerp had, liet hij optekenen: *In de herfst van 1939 begon het "proces van integratie" van de Baltische landen. Een overeenkomst die volgens de geldende internationale wetgeving werd gesloten door de toenmalige wettige regeringen. Vilnius en de directe omgeving kwam weer onder controle van Litouwen en de drie Baltische landen mochten hun regeringsorganen behouden.* Met die tekst gaf hij schaamteloos een draai aan de Stalinistische versie van de bezetting van de drie Baltische staten.

Poetin die door de grondwetswijziging tot 2036 kan doorregeren, staat te trappelen om de geopolitieke status en de invloedssfeer van het Rusland van Peter de Grote te herstellen. (Niet verrassend dat een schilderij van tsaar Peter de Grote boven het bureau van Poetin hangt). Poetins standpunt is kraakhelder: de val van de Sovjet Unie was de grootste geopolitieke vergissing van de twintigste eeuw en de gevolgen van die ramp moeten ongedaan gemaakt worden. Belarus, Oekraïne en de Baltische Staten kunnen hun borst weer natmaken. In de nabije toekomst zullen ze ongetwijfeld (opnieuw) geconfronteerd worden met de nare uitwassen van die expansiewoede van Moskou.

Wit-Rusland en Oekraïne

Ondanks de gepassioneerde oproep van de huidige president Lukashenko (Wit-Rusland, Belarus) om te blijven streven naar een eigen identiteit, blijft zijn land een van de gemakkelijkste doelwitten van Moskou. Hoewel Lukashenko voortdurend probeert de effecten van het verregaande samenwerkingsverband met Moskou te dempen, gebruikt Moskou juist die overeenkomst als breekijzer om twee vaste voeten op Belarussisch territorium te krijgen. Op 9 augustus zijn er

presidentsverkiezingen in Belarus en de positie van Lukashenko is niet erg sterk meer. Poetin voorziet twee opties: hij probeert de politieke verhoudingen binnen Belarus voor die verkiezingen op scherp te zetten en een Russische zetbaas op de plaats van Lukashenko te krijgen, of hij probeert het Krim-, Donbas- of Georgië-scenario in Belarus door te voeren. In beide gevallen kan hij Belarus in een satellietstaat van Rusland veranderen.

In de Oekraïne is hij een paar stappen verder. De Russische taal is de verplichte voertaal in de bezette delen van oost-Oekraïne en de leiding van de twee kleine vazalstaatjes is in Russische handen. Rusland beschouwt Oekraïne als een kunstmatig geheel, bestaande uit historisch niet bij elkaar horende gebiedsdelen, en ziet binnen die gedachte kansen genoeg om Kiyv te destabiliseren en zijn uiteindelijke doel, het creëren van een federatie waarin het bindende element de Russische taal is, te bereiken. Een land dat zich dan zal uitstrekken van Uzhgorod tot aan Vladivostok.

Serieuze herhaling van zetten

Door de inmiddels bekend in de oren klinkende verdeckte bedreigingen en de voor iedereen herkenbare destabiliseringspogingen, wordt het duidelijk dat Poetin zijn voornaamste tegenspeler; de NAVO, niet meer serieus neemt. De trans-Atlantische link bestaat nog op papier. Doch de instelling van de Europese staten, gesymboliseerd door de onwil van Berlijn om zijn belofte - in 2024 op de 2% GDP/BBP norm te zitten - na te komen, de instelling van Merkel om herhaaldelijk denigrerend over de Amerikaanse president te spreken, en telkens elkaars handjes vasthouden door Parijs en Berlijn, werken een groeiende verwijdering in de hand. Bovendien is Poetin er in geslaagd een wig te drijven tussen Turkije en de andere NAVO-lidstaten. Kortom, de omstandigheden zijn voor Poetin ideaal om zijn favoriete zetten op het geopolitieke schaakbord weer tevoorschijn te toveren.

ⁱ Litouwen : 5%, Estland : 35% (475.000 inwoners), Letland : 34 % (1 miljoen inwoners).